

[NIESŁYCHANIEC *sb m*

N sg niesłuchaniec.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, o którym nikt dotąd nie słyszał; peior.: Wydano niedawno książki [...] pod imieniem iákiegoś niesłuchanego człowieka/ Kryštofá Philáletá [...]. Pátrzażże ieśli ten niesłuchaniec słuźnie łobie to [*Filalet = miłujący prawdę*] imię przywłáźcza *PociejAntir* 7.

MK